

Скарбниче світлих мрій, що в гущині зеленій
Мене одвідуєш, як добросердний геній,
О спомине, малюй мої минулі дні,
Місця укохані, для ока чарівні,
Ліси, де я любив, де пристрасть розросталась,
Де юність первісна із отроцтвом зливалась,
І де, з природою у злагоді ясній,
Я знав поезію, і щастя, й супокій.
Веди, веди мене під лип гіллястих тіні,
Що милі віддавна моїй свавільній ліні,
На берег озера, на мирний схил горбів!..
Хай знов побачу я і килими лугів,
І ветхі дерева, і сонячну долину,
І пишних берегів улюблену картину,
І в тихім озері, на лоні хвиль дрібних,
Спокійних лебедів, і гордих і ставних.

Нехай співає там хтось інший про війну,
Я скромно возлюбив живу цю тишину
І, слави відректись примарної готовий,
Вам, Царського Села завітчані діброви,
Віднині присвятив свої неголосні,
В дозвіллі мирному народжені пісні.